Ο μοναχογιός του Φώ τη και της Αναστασίας Φωτιάδη, Περικλής, ήρθε στη ζωή στις 19 Απριλίου του 1947. Η οικογένεια διαβιούσε στη συνοικία Harbiye της Πόλης, στην οδό Cumhuryiet (Ελευθερίας), σε πολυκατοικία με το όνομα Celik (ατσάλι). Σε τρία διαμερίσματα της, κατοικούσαν αντίστοιχες Ελληνικές Ορθόδοξες οικογένειες. Τού Φώ τη, του Νίκου Φωτιάδη αδελφού του Φώ τη συζύγου της Θεοδοσίας που βάφτισε τον Περικλή και εκείνη του Κωνσταντίνου Ωραιόπουλου αδελφού της Αναστασίας.

1958

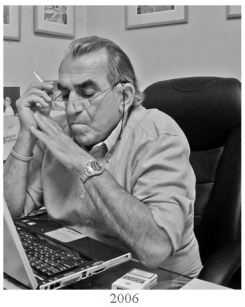
2006

Στο ισόγειο της πολυκατοικίας βρισκόταν ένα τμήμα της οικογενειακής επιχείρησης που δημιούργησε και διαχειριζόταν ο Φώτης, η διάθεση συστημάτων κλιματισμού και ψυγείων της Amcor. Τα υπόλοιπα αντικείμενα της επιχειρηματικής του δραστηριότητας ήταν η εμπορία παστών ψαριών που είχε έδρα στο Ortaköy, η αντιπροσωπεία των ιταλικών φορτηγών Lancia, η εμπορία σχοινιών καθώς και των ελαστικών αυτοκινήτων Samsun.

Αρκετά τυχεροί όλοι τους, έχοντας γλυτώσει το βίαιο ξερίζωμα των Ελλήνων της Ιωνίας, αλλά και την περιπέτεια της Κατοχής και το ζόφο του Εμφυλίου που βάραιναν τους κατοίκους της Ελλάδας, συνέχιζαν να ζουν και να δημιουργούν απρόσκοπτα. Η τύχη τους συνεχίστηκε και την 7η Σεπτεμβρίου του 1955 όταν ξέσπασε το πογκρόμ κατά των Ελλήνων, άλλο ένα μακελειό από το οποίο βγήκαν ανέγγιχτοι.

Ο πατέρας Φώτης όμως είχε πάρει τα μηνύματα, είχε καταλάβει τι ερχόταν και επειδή η τύχη δεν είναι κάτι μόνιμο, μάζεψε ότι μπορούσε να μαζευτεί που κάθε άλλο παρά λίγο ήταν και μετακόμισαν στην Αθήνα. Κάπου εκεί αλλάζει και η ζωή του Περικλή, καθώς όλα όσα ήξερε έγιναν παρελθόν.

Τα ανέμελα καλοκαίρια στην Πρίγκηπο, το Ζάππειο όπου ολοκλήρωσε το Δημοτικό, η συμπάθεια για την Φενέρμπαχτσε και τον Λευτέρ Κιουτσούκ Αντών ή Λευτέρη Αντωνιάδη τον Έλληνα παίκτη της, τα λαχματζούν και οι καυτεροί χυμοί από τουρσί, αγγούρι και λάχανο πριν τις 8 το πρωί, οι βόλτες στο Βόσπορο με την οικογενειακή Buick, όλες οι νοστιμιές μιας ευτυχισμένης παιδικής ηλικίας, και οι συχνά ακραίες σκανταλιές έσβηναν.

Πριν τα 14 του χρόνια, το φθινόπωρο της πρώτης χρονιάς της δεκαετίας του ’60, δεν θα άλλαζε μόνον σχολείο, αλλά χώρα και συνήθειες. Έτσι από, την Μεγάλη του Γένους σχολή, από την εξωτική Πόλη, από την ξεγνοιασιά, τις τρέλες, την ανεξαρτησία αλλά και την ζεστή οικογενειακή φροντίδα θα συνέχιζε τις γυμνασιακές σπουδές σε ένα ολότελα διαφορετικό κλίμα ως εσωτερικός στην Αναργύρειο - Κοργιαλένειο σχολή των Σπετσών. Δεν πρέπει να ήταν πολύ ευχάριστο.

Από την επίσκεψη του τότε βασιλέως Κων/νου στην Αναργύρειο όπου παρακολούθησε τις γυμναστικές επιδείξεις της σχολής. Στο άκρο αριστερά ο Περικλής με παραδοσιακή φουστανέλα αφού έχει χορέψει τα τσάμικα και τα καλαματιανά του. Δίπλα, ο συμμαθητής του Θανάσης Κοντογόνης. Είναι Κυριακή 8 Ιουνίου 1964. Η συγκεκριμένη εικόνα φέρει την υπογραφή του τέως άνακτα. Την υπέγραψε σαράντα χρόνια αργότερα λίγο πριν τους Ολυμπιακούς αγώνες της Αθήνας, σε μια από τις επισκέψεις του στο «Μπέρδεμα».

Πέντε χρόνια ήταν αυτά, πέρασαν με τις θερινές διακοπές να είναι το πολύ ευχάριστο διάλειμμα, είτε με επισκέψεις στην Πόλη, είτε με την φοίτηση στο Ecole Alpina στο Chambery της Ελβετίας, όπου δεν υπήρξε ο πιο πειθαρχημένος φοιτήσας, είτε αργότερα ως πρωταγωνιστής μιας ατελείωτης θερινής φιέστας σε μια Αθήνα πολύ διαφορετική, πολύ πιο άνετη από τη σημερινή, ειδικά για τους λίγους που είχαν τη δυνατότητα να την χαρούν.

Σεπτέμβριο του 1965 αναχώρησε με τραίνο από την Αθήνα για το νεφοσκεπές Λονδίνο και το Davis school στη Victoria station όπου θα τελειοποιήσει την αγγλική γλώσσα. Την επόμενη χρονιά, γράφτηκε στο The college of aeronautical & automobile engineering of Chelsea που ανήκε στα εκπαιδευτικά ιδρύματα τα οποία είχαν περισσότερο πρακτική εξάσκηση και λιγότερο θεωρητικά μαθήματα.

Παράλληλα παρακολουθούσε τμήματα όπου διδασκόταν διαχείριση και επικοινωνία. Δεν ήταν ούτε ο πιο υπάκουος, ούτε ο πιο μελετηρός φοιτητής. Ο συμφοιτητής και φίλος του Ανδρέας Βρετός έχει πληθώρα ζουμερών ιστοριών να διηγηθεί για τις μέρες, τις νύχτες και τα έργα του Περικλή στη Γηραιά Αλβιόνα. Και δεν είναι ο μόνος.

Βέβαια, το μέλλον του εκείνη την εποχή έδειχνε απολύτως ασφαλές και ο επαγγελματικός προσανατολισμός του πολύ ξεκάθαρος. Ήξερε καλά ότι θα συνέχιζε τη δουλειά που είχε ξεκινήσει ο πατέρας του Φώτης και αν τον ρωτούσες πόσο το ήθελε, η απάντηση ήταν: «*θα πέθαινα για αυτό*
». Η «Μότορ Ελλάς Α.Ε.» είχε ανδρωθεί, ήταν η επίσημη αντιπροσωπεία της Alfa Romeo, της Jaguar, της Glass, της Skoda στην Ελλάδα και μόλις ολοκλήρωνε τις σπουδές του θα αποτελούσε την επαγγελματική του απασχόληση.

Όπερ και εγένετο. Γύρισε το 1968, ανέλαβε το ρόλο του στην εταιρεία, όπου επήλθε η αναμενόμενη σύγκρουση με τον πατριάρχη, η οποία ξεπεράστηκε περιπετειωδώς μεν γρήγορα δε. Ας σημειωθεί ότι στην κορύφωση της κρίσης έκανε τον ρεσεψιονίστα σε ξενοδοχείο της Καβάλας. Σύντομα όμως, μαζί με την οικογενειακή ειρήνη, ήρθε και η αλματώδης ανάπτυξη της εταιρείας με άνοδο πωλήσεων, αύξηση κερδών, στενές σχέσεις με τα εργοστάσια που αντιπροσώπευε, αλλά και νέες δραστηριότητες.

φωτό: αρχείο Φ.Φ/Γ.Κ.

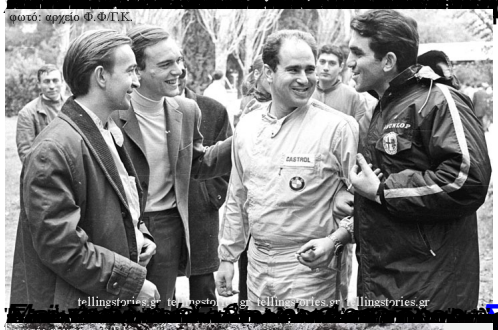

φωτό: αρχείο Φ.Φ/Γ.Κ.

φωτό: αρχείο Φ.Φ/Γ.Κ.

φωτό: αρχείο Φ.Φ/Γ.Κ.

φωτό αρχείο Φ.Φ/Γ.Κ.

[redacted]

[redacted]

[redacted] *Ο Δημήτρης Σαλιάρης*

[redacted]

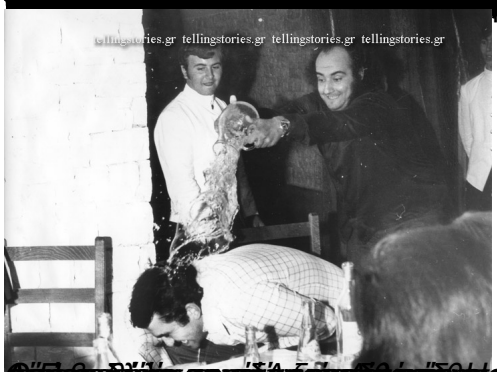

[redacted]

φωτό: αρχείο Φ.Φ./Γ.Κ.
BP